

за това; което са случи днесъ....” И той самъ чувтоваше че тѣзи полета никога нѣма да са изгладятъ отъ неговитѣ въспоминания.... Самъ чувтоваше че въ най щастливитѣ минути на тържеството, тѣзи кротки, страхливи звѣзди ще да глѣдатъ на него съ сѣщото печално укоряване, тази студена мъртва ржка тѣй сѣщо ще да стиска неговото живо, съ горѣща кръвь обливающе са сърдце.

Вървеше мимо раненъ.... Студено му са виждаше.... Мигиѣ и на него умирающитѣ огнь на главнята.... Мигиѣ и умрѣ. Првиѣзля до него раненъ солдатинъ.... Вижда нѣкакъвъ си началникъ.... Какво му е! Слѣдъ такъвъ бой бедкимъ е страшно?

— Братя, накладѣте, дайте да са огрѣемъ!.... И да мисли не иска, тукъ нѣкакво си офицеретво са еѣбрало.... Наведе са на огньтъ и го разрови.... Какво му е, може би ще умрѣ ей сега. Всичко вѣтрѣ падиѣло—тѣга!

— И огньтъ малко! нажалено звучи гласѣтъ му.... Не умѣяхъ да распорѣдятъ.... Ехъ!.... Честъ ти, честъ солдатска!..

Глѣда на него генералѣтъ.... Съ червена рѣка испи-сано челото.... Плѣщитѣ въ кръвь.... На краката кръвь.

— Гдѣ е раненъ? тихо пита.... Въ редуѣтъ?

— Раненъ?... На тебе не е ли все едно гдѣ? Не въ резервитѣ я.... И не съглѣжда че е генералѣтъ му, въспа-ленитѣ поглѣдъ не различава....

Генералѣтъ мълчащецъ глѣдаше въ червенитѣ вѣглени на тѣкмо разбуденната главня.... Той и не чуваше отговорѣтъ на солдатинѣтъ, той машинално попита.

— Раненъ!.... Всичкитѣ ранени.... Не можешъ да ги прѣброишь! тѣжно говори солдатинѣтъ, като ги расиляваше.... Понавалени.... Хиляди лѣжатъ.

„Да, не можешъ и да ги прѣброишь! Ти ги водишь на смъртъ.... Гдѣ сѣ тѣ.... Защо, за какво.... Какво имъ е че са расплатихъ за тебе, за идеята на която ти служишь... Необходими жертви!.... А на кого сѣ тѣ необходими.... На тебе.... На тѣкъкъ както ти.... На солдатаина сѣ необходими?”

И накъ тази студена мъртва ржка!..

Забравилъ са бѣше, къмъ главнята са наклони.... Какво е това.... Нѣкой си шинела отъ него дѣрва....

— Какво?... машинално са обажда генералѣтъ.

— Ти си здравъ.... Мене ми трѣбва... още по нажалено са обажда солдатинѣтъ, снима шинелѣтъ отъ него, за-вива са и отива по нататѣкъ....